

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

XVIII. S. Camilli de Lellis Conf. semid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

mei, quia ista signa non facitis, minime creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt. Ut etenim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda. Quia & nos, cum arbusta plantamus, tamdiu eis aquam infundimus, quousque ea in terrâ jam coaluisse videamus: & si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidelibus, sed infidelibus.

Te Deum laudamus,

Missæ ut in Festo SS. Simonis & Judæ,
die 28. Octob. omissis nominibus,

Evangelium ex die 8. Augusti.

Credo. *Præf. Apost.*

Die XVIII. Julii.

S CAMILLI DE LELLIS CONF.

Semiduplex

Omnia de comm. Conf. non Pont. exceptis iis, quæ sequuntur.

In Hymn. ad Vesp. & Mat. Iste Confessor, dicitur.

Ÿ.

Ÿ. Meruit supremos,

Oratio.

Deus, qui Sanctum Camillum, ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari charitatis prærogativâ decorasti; ejus, quæsumus, meritis, Spiritum nobis tuæ dilectionis infunde; ut in horâ exitus nostri hostem vincere, & ad cœlestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus &c.

Posteà fit comm. SS. Symphorosæ & Filiorum Mm. ut in Breviario.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Camillus Bucclanici Theatinæ Diœcesis Oppido ex nobili Lelliorum familiâ natus est, Matre sexagenariâ, cui gravidæ visum est per quie-

quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, & agmini puero- rum idem signum gestantium præ- euntem, se peperisse. Adolescens rem militarem secutus, sæculi vitiis aliquamdiu indulgit; donec vigesi- mum quintum agens ætatis annum, tanto supernæ gratiæ lumine, Divi- næque offensiæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbri illicò perfusus, antea actæ vitæ sordes inde- finenter abstergere, novumque in- duere hominem, firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purifi- cationis Beatissimæ Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolañs, ut eorum nu- mero adscriberetur, summis præci- bus exoravit. Voti compos semel, atque iterum factus est; sed foedo ul- cere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iteratò recrudescente, Di-
vinæ

vinæ Providentiæ majora de eo dispo-
 nentis consilio, humiliter se subjecit,
 sui que victor, illius Religionis bis
 expetitur, & susceptum habitum
 bis dimisit. *R. Honestum &c.*

Lectio V.

Romam profectus, in Nosocomi-
 um, quod Insanabilium dici-
 tur, receptus est, cujus etiam admini-
 strationem, ob perspectas ejus virtu-
 tes sibi demandatam, summâ inte-
 gritate, ac sollicitudine verè paternâ
 peregit. Omnium ægrorum servum
 se reputans, eorum sternere lectulos,
 sordes tergere, ulceribus mederi,
 agonique extremo piis precibus, &
 cohortationibus opem ferre, solemne
 habuit; quibus in muneribus præ-
 clara præbuit admirabilis patientiæ,
 invictæ fortitudinis, & heroicæ cha-
 ritatis exempla. Verùm, cum ani-
 marum in extremis periclitantium,
 quod unice intendebat, levamini sub-
 sidium

fidium litterarum plurimum conferre
 intelligeret, triginta duos annos na-
 tus, in primis grammaticæ elementis
 tyrocinium inter pueros iterum subi-
 re non erubuit. Sacerdotio postea
 ritè initiatus, nonnullis sibi adjunctis
 fociis, prima jecit Congregationis
 Clericorum Regularium Infirmis Mi-
 nistrantium fundamenta, irrito co-
 natu obnitente humani generis hoste:
 Nam Camillus coelesti voce è Christi
 crucifixi, manus etiam de ligno avul-
 sas admirando prodigio protenden-
 tis, simulacro, emissâ, mirabiliter
 confirmatus, Ordinem suum à Sede
 Apostolicâ approbari obtinuit, So-
 dalibus quarto obstrictis maximè ar-
 duo voto, Infirmis, quos etiam pe-
 stis infecerit, ministrandi. Quod
 Institutum, quàm foret Deo acce-
 ptum, & animarum saluti proficu-
 um, Sanctus Philippus Neri, qui
 Ca-

Camillo à sacris confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba, sæpiùs se vidisse testatus est.

R. Amavit eum &c.

Lectio VI.

Artioribus hisce vinculis, ægro- tantium ministerio mancipatus, mirum est, quâ alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diu, noctuque, ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoque animo arripiebat: utque omnium indigentis præsto esset, Generalem Ordinis Præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, spontè dimisit,

misit. Paternus verò illius erga mi-
 seros amor tum maximè effulsit, cum
 & Urbs contagioso morbo primùm,
 deinde extremâ annonæ laboraret in-
 opiâ, & Nolæ in Campaniâ dira pe-
 stis grassaretur. Tantâ denique in
 Deum, & proximum charitate exar-
 sit, ut Angelus nuncupari, & An-
 gelorum opem in vario itinerum dis-
 crimine experiri promereretur. Pro-
 phetiæ dono, & gratiâ sanitatum
 præditus, arcana quoque cordium
 inspexit; ejusque precibus, nunc ci-
 baria multiplicata sunt, nunc aqua in
 vinum conversa. Tandem vigiliis,
 jejuniis, & assiduis attritus laboribus,
 cum pelle tantùm, & ossibus constare
 videretur, quinque molestis æquè ac
 diutinis morbis, quos misericordias
 Domini appellabat, fortiter toleratis,
 Sacramentis munitus, Romæ, inter
 suavissima Jesu & Mariæ nomina, ad
 P. Æstiv. L ca

ea verba: Mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat: quâ prædixerat horâ, obdormivit in Domino, pridie idus Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto: Quem pluribus illustrem miraculis, Benedictus decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem,

Lectio VII.

Cap. 15. b.

In illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 83. in Joan. Evang.

Quid putamus, Fratres mei; num quidnam solum ejus de istâ dilectione mandatum est, quâ diligimus invicem? Nonne est & aliud majus, ut diligamus Deum? Aut verò de solâ
Deus

Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certè commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitatis, tria hæc; major autem horum Charitas. Et si in Charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De Fide igitur nobis, quàm multa mandata sunt, quàm multa de Spe: Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Charitas. *R.* Iste est &c.

Lectio VIII.

Ubi ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit; nec diligit; nemo diligit, qui non credit. Frustrà quidem; sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque, ubi di-

lectio est, ibi necessariò Fides, & Spes:
 & ubi dilectio proximi, ibi necessariò
 etiam dilectio Dei. Qui enim non
 diligit Deum, quomodo diligit pro-
 ximum, tamquam se ipsum? Quan-
 doquidem non diligit & se ipsum; est
 quippe impius, & iniquus: qui au-
 tem diligit iniquitatem, non planè
 diligit, sed odit animam suam.

R. Sint lumbi &c.

Lect. IX. & comm. in Laud. de simpl.

Te Deum.

Quando autem transfertur. Lectio IX.

Hoc ergo præceptum Domini te-
 neamus, ut nos invicem diliga-
 mus; & quidquid aliud præcepit, fa-
 ciemus: quoniam quidquid est aliud,
 hîc habemus. Discernitur quippe
 ista dilectio ab illâ dilectione, quâ se
 invicem diligunt homines: nam ut
 discerneretur, adjunctum est: Sicut
 dilexi vos. Ut quid enim diligit nos
 Christus, nisi ut regnare possimus
 cum